

Synod Information

2 2019

- Frälsningen finns
hos Herren! (Jona 2:10)

* Betraktelse: Den eviga segern (OW)	1
* Tankar kring Synodstämman 2019. (LG)	2
* Lokalt: Besöka Notting Hill/ Christens gård (sr Gerd)	3
* Extra: Om Lina Sandell i Stockholm I (av III) (GI).	4
* Internationellt: Cafésamtal i London II (JN/RT)	6
* Hälsning från ordföranden. (JN)	9
* Om Extrastämman i Lund 11 maj!	10
* Ifrån S Tankesmedja: Apologetik och Bön (KS/JN)	10
* Lär känna vänstift och församling västerut. (JN)	11
* Var hittar jag andra vettiga gudstjänster m.m?	11

– Hur kan jag stötta Synodens arbete?

* Förbön och gåva: Plusgiro 78 05 51-8.

* Medlemsavgift 2019!

200:- (till plusgiro 780551-8). Ny medlem: maila
info@synoden.se eller ring 072 - 931 83 42 (v.ordf).

Välkommen till Extra stämma 11 maj kl 11 i Lund!

Vid den kommande extrastämman presenteras ett stadgeförslag om presesråd. (Synodens årsmöte skärpte bl.a. formerna för stadgeändringar.) Ditt medlemskap gör skillnad! Många äldre har varit med länge och utgjort ryggraden till stor hjälp för många. Synoden får värdefulla gåvor för utvecklat arbete men frågan om presesråd är ett medlemskap avgörande. Stadgeförslaget till medlem. Glöm inte medlemsavgiften 200:-!

Synod Infon per post med inbetalningskort till alla intresserade utan specifik kostnad men gärna en gåva!

Skriv till K Strindberg, Gröndalsvägen 110, 117 68 Stockholm.

Betraktelse: Den eviga segern.

När Jesus dog på Golgata så vann han en evig seger. Han betalade syndens lön till sista öret. Han led istället för oss. Han blödde istället för oss. Han dog istället för oss. Fadern övergav honom istället för att överge oss (Jes 53; Ps 22:2; Matt 27:46; Mark 15:34) och han triumferade över döden när han uppstod ur graven (2 Tim 1:10).

Detta är segern, Kristi seger utsedd från före världens skapelse (1 Petr 1:20). Där börjar den, i evigheten hos Gud. Den fullbordas i tiden och gäller hela vägen in i den kommande evigheten hos Gud. Och det är i den segern vi står nu. Alla som är döpta till Kristus och bevarats i tron på honom, står i Kristi kors' seger. Inte ens döden har någon slutgiltig makt över oss (1 Kor 15:5). Hur mycket mindre då något annat?

Kristi seger, hans fullkomliga offer är grunden för allt kristet liv. Bara i Kristi blod finns förlåtelse för all synd och bara i Kristi blod finns försoning med Gud Fadern och människor emellan. Det är något exklusivt. Bara de som översköljts med Kristi blod har förlåtelse för all sin synd. Och bara de som renats i Kristi blod är försonade med Fadern. Men det är också inkluderande. För blodet har runnit för alla (Joh 3:16). Det finns inte någon som blodet inte har runnit för. Och det finns inte något som blodet inte försonar. Och de som är döpta och tror äger detta. Det är vårt och ”det är fullbordat” (Joh 19:30). Här är nyckeln, som vi vet, men som vi också måste tro. ”Det är fullbordat”. Det är verkligen fullbordat. Kristi fullkomliga offer har offerats en gång för alla (Hebr 7:27; 9:12, 26) och hans offer gäller ännu. Och som om ordet om detta inte var nog, så har han tillsammans med dopet skänkt oss det mest ljuvliga sakrament, nämligen sin heliga nattvard, som ett säkert tecken och bevis på att han verkligen vill ge sig till oss. När vi tar emot Herrens Jesu Kristi kropp och blod till våra synders förlåtelse, till liv och salighet, så är det säkert att Herrens löften om allt det här, Herrens offer, Herrens förlåtelse, gäller oss. När Kristi kropp är på vår tunga, när Kristi blod rinner ned i vår hals så är det samma kropp och blod som hängde på korset och utgöts där för oss. Samma Guds Offerlamm som gav sitt liv för oss, skänker där sig åt oss, att äta och dricka och så förlåtas och styrkas och befästs i förtröstan på att Kristi försonande offer, Kristi löften, Kristi seger, gäller oss.

SvPs 15.

OW

Tankar kring Synodstämman 2019.

Inför årets Synodstämma samlades de medlemmar, som så önskade, i Hjalmseryds gamla kyrka med anor från förra årtusendets början. Den tanke, som man slås av i kyrkan, är om dessa gamla väggstenar kunde berätta om alla böner, som människor genom århundraden har riktat till den Högste. Osökt förs tankarna till Hebreebrevet 12 kapitel verserna 22-24, där den himmelska kyrkan och dess skaror ber tillsammans med oss inför Gud.

Helgen inleddes i sedvanlig ordning med ett stilla dygn, en välgörande tid för reflektion och stillhet inför både Guds Ord och vår kyrkas framtid i Sverige. Under lördagseftermiddagen höll Stefan Svensson, Falkenberg, i ett samtal kring några verser i Gamla Testamentet. Slutsatserna av bibelsamtalet var att Guds Ord har ett djup i varje mening, som kan uppenbaras långt efter att man läst ett citat i årtal. En annan viktigt del var att vi ska komma till Herren och uppriktigt uttrycka våra tankar och känslor. Efter lunch på söndagen hölls själva Synodstämman med drygt tiotalet medlemmar.

Den viktiga och stora frågan för stämman var förslag om nya regler avseende Preses. Synodrådet, som arbetat med frågan under flera år, framlade ett förslag till nya regler, som avser bildandet av ett Presesråd med tre personer. Bakgrunden till förslaget är de stora svårigheterna att lösa Presesfrågan inom nuvarande ordning. Likväl anses en presesfunktion i någon form som självklar. Stämman biföll efter diskussion i stort det förslag som Synodrådet lagt fram. För att kunna genomföra förslaget kommer en extra Synodstämma att hålla den 11 maj. Det slutgiltiga fastställandet kommer att ske vid nästa ordinarie Synodstämma 2020.

Vid Stämman valdes också Jonas Nilsson till ordförande för Synodrådet och Lars Gustafsson till vice ordförande. Håkan Sunnliden rapporterade från Kyrkomötet, dessutom frågan om en bibelskola on line, som en ny möjlighet för Synoden. Det finns god anledning för de som deltog under helgen och vid Stämman att rikta ett särskilt tack till köket och dess personal, som vid varje måltid lyckades att väcka smaklökarna hos måltidsgästerna.

Lars Gustafsson

Lokalt: Välkommen till Londons All Saints Notting Hill och till Christens Gård emellan Trelleborg och Malmö!

Jag har haft förmånen att få tjänstgöra som diakon och ordenssyster i All Saints Notting Hill [halvtimmesresa från centrala London] av och till under 45 år, hela tiden tillsammans med kyrkoherden, Fr John Brownsell. Under de perioder då jag tjänstgjort i andra församlingar i Londonstiftet har All Saints alltid utgjort en fast punkt som jag gärna återvänt till och där jag med glädje firat gudstjänst.

All Saints var den första församling jag lärde känna när jag kom som postulant till 'the Community of St Andrew' i januari 1974, och jag kände mej genast hemma där. Det är en glad och varmhjärtad församling. De flesta församlingsbor har sina rötter i Karibien även om många numera utgör andra eller tredje generationen och alltså är födda och uppvuxna i London.

Söndagens högmässa i All Saints är alltid en positiv upplevelse och alltid väl anpassad till kyrkoårets särskilda liturgiska karaktär. Här bjuds andlig föda för folk av alla åldrar, av olika bakgrund och livserfarenhet i sann anglikatolsk tradition. Alla döpta är välkomna till nattvardsbordet och till den efterföljande gemenskapen över en enkel kopp kaffe eller mer avancerade "refreshments" efter Mässan.

Under årens lopp har vi välkomnat ett stort antal besökare från Sverige, både grupper och enskilda. Och vi är övertygade om att den traditionen kommer att fortsätta även om både Fr Brownsell och jag numera har blivit pensionärer. Så välkommen till All Saints om och när Du besöker London! Den nye kyrkoherden, i samma tradition, kommer att installeras i mitten av juli.

MEN: Du behöver inte åka till London för att få uppleva den kristna tradition som erbjuds i All Saints. Det går bra att göra ett besök här på Christens Gård i södra Skåne. Här fortsätter vi att ta emot enskilda och grupper – vi har 15 sängplatser. Sr Gerd leder det dagliga arbetet och Fr Brownsell är ofta på besök så vi fortsätter att erbjuda gudstjänstfirande – tideböner och Mässa, möjligheter till retreat och vila – i samma allmätkatolska tradition som vi gjort i All Saints de senaste 45 åren.

Den 6:e juli är Du särskilt välkommen hit. Då firar vi 45-årsjubileum av Fr John Brownsells prästvigning och av Sr Gerds diakonvigning tillsammans med vänner från All Saints och från många andra ställen, både i England och Sverige. Det blir Högmässa kl.12.00 och därefter lunch. Anmäl Dej gärna till Sr Gerd på tedeum@telia.com

Vi inbjuder också till Gemenskapsdagar för Präster under titeln *Bonds of Friendship* 23-25 september i år med temat *Prästämberet* under ledning av Bishop Norman Banks, Provincial Episcopal Visitor of Richborough and of the Diocese of Gibraltar in Europe. [<https://www.sswsh.com/bishop-info.php?id=The%20Right%20Revd%20Norman%20Banks>]. Du kan läsa mer om detta på hemsidan, www.tedeum.se och hör gärna av Dej till Sr Gerd om Du vill anmäla Dej eller om Du vill veta mer. Välkommen hit!

Sr Gerd

Extra: Om Lina Sandell i Stockholm – Hjälmseryd 25/11-18.

Kyrkohistorien berättar om missionärer och grupper som ställs inför nyansatser, slitningar, provningar och välsignelser. Lina Sandell är ett märkligt exempel. Gösta Imberg har hittat okänd korrespondans!

Ur Gösta Imbergs berättelse (del I av III):

“Nu vill jag ge en bild av Linas arbete i Stockholm. Den första tiden sitter hon på expeditionen på Mäster Samuelsgatan, men ganska snart börjar hon sköta sitt arbete på sitt rum på Brunkebergs hotell. I sitt arbete hos EFS arbetar hon den första tiden under ledning av Waldemar Rudin, som förestod expeditionen.

Waldemar Rudin och Lina var i stort sett jämnåriga och Lina, som ny i staden och utan kontaktnät, umgicks med paret Rudin även privat. Hon skriver i okt 1861: *‘I går hade jag en rolig afton hos Rudins. De ha ett trefligt, stilla hem, och äro båda mycket snälla. Rudin spelade och sjöng några obeskrifligt vackra stycken. Du skulle höra honom! I afton har jag varit hos Rosenius. Det är alltid kärt att komma dit. Om förmiddagarna arbetar jag flitigt, och om aftnarna är jag ofta borta hos några kära vänner. Det är ett lif mycket olika hvad jag varit van vid i fordna tider, mycket intresserar och fröjdar mig, men mycket trycker mig ock. Gud är trofast, och vet nog att gifva de rätta motvigterna i allt. När Han låter sitt ansigte lysa, då är allt ljufligt och lätt, och då Han gömmer bort det, blir allt mörkt och öde.’*

1862-69 var Rudin föreståndare för Johannelunds missionsinstitut, som då låg i Bromma, och var därmed EFS första missionsföreståndare. Han tvingades bort därifrån och ersattes av Knut Almqvist, alltså Linas väninna Augustas make. Under hans år där, 1869-73, var Lina och Augusta nära varandra och det finns därför inte så många brev från den tiden. Rudin bröt med EFS, blev professor i exegetik i Uppsala, satt med i Bibelkommissionen och var med i Svenska Akademin i närmare 25 år. Han är representerad i vår psalmbok med melodin till Nathanael Beskows psalm *Ack, saliga dag, som i hoppet vi bida*, nr 314.

När Lina behöver vara i Stockholm bor hon alltså på Brunkebergs hotell. Strax före jul 1862, då hon varit anställd drygt ett år, skriver Lina ett intressant brev om hur hon bor och arbetar i Stockholm. Men innan jag citerar ur brevet behöver jag presentera Fredrique Hammarstedt. Hon ledde en flickskola, som höll till i Brunkebergs hotell vid Brunkebergs torg, i huset som när det revs var Televerkets kända hus. Fru Hammarstedt hade tagit över flickskolan efter Sophia Posse som avlidit. Hennes bror Johan August Posse, gift med Betty Ehrenborg, erbjöd nu Fru Hammarstedt ansvaret för skolan. Den kom att kallas den Hammarstedtska flickpensionen. Enligt uppgift på Wikipedia hade den ett högt anseende i Stockholm och hade plats för ett 100-tal elever. På söndagarna ledde Betty Posse en stor söndagsskola här, i vilken Lina hjälpte till. Hon gjorde det med glädje, men skrev en gång att hon *‘är glad deråt, ehuru jag får skämmas öfver min oduglighet’*.

Nu till brevet jag skulle citera ur: *‘Fru Hammarstedt är alldeles utmärkt snäll mot mig, och om jag vore hennes barn eller syster kunde hon icke vara snällare. ... Jag nämnde visst för dig att jag skulle få ett annat rum än i fjol. Detta nya rum är särdeles trefligt, ljust och gladt, med två stora fenster. Det*

är också rätt trefligt mobleradt, dels med mina egna saker, kära minnen från Fröderyd, och dels med hvad fru Hammarstedt bestått. Ack om jag någon gång kunde få den glädjen att taga emot Dig här!’ Så kommer hon in på hur hon arbetar. *‘Min ställning till Stiftelsen är ungefärligen densamma, som förra året, dock arbetar jag nu alltid hemma på mitt rum, och aldrig på Expeditionen, sedan Rudin lemnat den. Likväl vandrar jag emellanåt ut till Rudin vid missionsskolan, för att med honom gå igenom hvad jag öfversätter och dylikt. O, må Herren välsigna detta arbete och låta det lända till sin ära!’*

Lina Sandell verkar inte haft några planer på att gifta sig, men så började hon bli uppvaktad av Oscar Berg, grosshandlare och predikant. Lina kände honom sedan tidigare, vilket Oscar Löfgren redogör för i sin biografi om Lina. Han var bland deltagarna i samlingar som ägde rum i Linas rum i Brunkebergs hotell. Oscar Löfgren skriver: *‘För Lina kom det närmast som en överraskning när det visade sig att Berg hade äktenskapliga avsikter. Tydligen hade dessa avsikter yppats någon gång på eftersommaren 1865.’* Löfgren kände tydligen inte till Bergs tidigare äktenskapsplaner, något Lina skrev om i ett brev till Augusta några månader tidigare, nämligen i mars 1865: *‘Kanske intresserar det Dig ... att höra något om förhållandet mellan H. v. T. och OB. Modren kan omöjligen gifva sitt samtycke, hvarföre allt blifvit slut. Det har kostat mycket på dem båda, men det skall väl tjena, då de båda vilja tillhöra Herren.’* Dessa initialer ska utläsas Hilda von Tuné och Oscar Berg. Kanske handlade Linas tveksamhet alltså om att Oscar nyligen försökt gifta sig med en nära väninna till henne, nämligen denna Hilda. Oscar och Hilda kände varandra från barndomen, de kom båda från Kumla i Västmanland och hennes föräldrar var till och med faddrar när Oscar döptes. Linas tveksamhet handlar dock främst om vilka Guds planer är med hennes liv, vilket hon uttrycker i ett brev till Augusta: *‘Icke har det så mycket varit tanken på den lilla korta tiden på jorden, som gjort denna strid så djupgående; o nej, det har varit fruktan att göra något emot Guds vilja, att antingen i otro skjuta ifrån mig en gåfva, som Gud velat gifva, eller ock att sjelf taga ett steg, som Gud måhända icke utstakat.’*

Bröllopet berättade jag om förra gången jag var här. Helt kort: Det ägde rum i Hökabergs prästgård [Nydala] 21 maj 1867. Vigsselförrättare var Linas bror Johan Sandell och närvarande - förutom familjen - var Rosenius och Odenocrants. Augusta Almqvist var också med, medan maken Knut tackade nej, eftersom han motsatte sig detta äktenskap. Detta motstånd från hans sida verkade dock inte påverka Linas och Augustas relation. Och Knut och Oscar verkar inte heller ha haft några svårigheter med varandra. I och med att Lina hade gift sig flyttade hon också formellt från Fröderyd och bosatte sig i Stockholm, där hon kom att leva livet ut. Första bostaden var på Drottninggatan 82.

Drygt ett år efter bröllopet, dagen efter sin 36-årsdag, födde Lina en dödfödd flicka. Denna flicka har länge varit okänd. Det var först i Anne Nilssons bok *Flickan i trädet*, som kom ut 1980, som det står om denna dotter i någon bok. Oscar Löfgren kände inte till detta barn; han trodde att de sönderklippta breven, som lämnades in till UB, handlade om äktenskapet mellan Lina och Oscar och om hur man såg på det i släkt- och vänkretsen. Idag förstår vi, att det i dessa bortklippta avsnitt måste ha stått om den dödfödda flickan. Det är inte Lina som har varit framme med saxen utan någon annan, som tyckte att dessa uppgifter tillhörde den privata sfären.

Det är alltså först genom Linas brev till Augusta, som vi får reda på något om graviditeten och förlossningen. Lina skrev ett brev 3 veckor efter förlossningen och då har hon kunnat börja gå igen, efter att ha varit svårt uppsvullen och orörlig under graviditeten. En medicinhistoriker jag haft kontakt med har utifrån Linas berättelse ställt diagnosen havandeskapsförgiftning. Lina måste alltså ha fruktat både för sitt och barnets liv. Brevet, i vilket hon berättar om allt detta med barnet, inleder hon med Psaltaren 107:1-2, *'Tacka Herren, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen. Så säge Herrens förlossade, de som han har förlösat ur nöden.'* Om förlusten av 'Lillan' skriver hon: *'Hade det varit hans goda vilja, nog hade det varit kärt om jag fått behålla den dyrbara gåfvan - men Han såg ju hvad som var nyttigast för henne och oss. Efteråt kännes väl en underlig tomhet, men det är godt att få böja sig för Guds vilja. Tack, älskade Augusta, för den lilla vackra skjortan och för den kärlek, hvarmed Du på så mångfaldigt sätt tänkte på mig!'* Hon fick alltså anledning att hämta tröst i sina egna ord, skrivna långt tidigare: *Vad han tar och vad han giver/ samme Fader han förbliver.* G.I.

Internationellt: Ett cafésamtal i London, del II.

Ett samtal i januari 2018 om Engelska kyrkans fem vägledande riktlinjer för såväl traditionalister som modernister, om mission och evangelisation, om vad biskopen tänker om prästernas skilsmässor m.m. Undertecknad frågade en företrädare (biskop) för engelska 'lågkyrkliga'. Den som önskar en översättning är välkommen att höra av sig.

Del I är publicerad i Sy Info 2/2018,
<http://synoden.se/onewebmedia/Sy%20Info%20202018%20Hemsidan.pdf>

De som ännu inte tagit del av Engelska kyrkans fem vägledande riktmärken för kandidater vad gäller respekt för kollegor, se

https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2017-10/the_five_guiding_principles.pdf

Del II

"In London, a female diocesan bishop has now been appointed to the third most senior post in the Church of England, the bishopric of London. She has a very generous approach to the outworking of the Five Guiding Principles in her diocese and the particular arrangements that have been agreed there will, I hope, become a model for all dioceses to follow.

These arrangements are known as the London Plan. This plan gives me the rights to sponsor candidates for ordination, to ordain people, to be involved in the appointments of vicars to churches and so on. So, curiously enough the result of this appointment may be that I have more autonomy as a bishop in London than in other dioceses.

In some dioceses my ministry is restricted because although the diocesan bishop is evangelical, he cannot see why a complementarian evangelical parish would object to his ministry as he is both male and evangelical. In other dioceses, like Chichester, led by a traditional catholic bishop, he is happy for me to preach but he does not want me to do anything else because he says 'I believe in the distinctive ministry of men and women as well' so why should the parishes turn to anyone else? And the fact that they are evangelical and come to the issue from a completely different point of view

does not really come into it. There is a theological difference, as you will appreciate, between an evangelical view on mens and womens ministry and a traditional catholic view. The traditional catholic view has much more to do with sacramental assurance.

The traditional catholic viewpoint is that sacramental assurance is provided by a clear apostolic ministry. This is secured by manumission (ie the laying on of hands in a direct line from Peter down to people that are bona fide bishops). So when they ordain and preside at the Lord's supper, the catholic understanding of what is happening is therefore assured. From an evangelical point of view we do not believe any of that. We do not subscribe to manumission. We do not believe that apostolic succession is achieved by the laying on of hands. We believe it is achieved by adherence to apostolic truth. The merits of the sacrament do not depend on the merits of the person presiding.

Our own belief in the difference in the role between men and women is not to deny that women who are consecrated are bishops but, as a matter of biblical church order, that they should not be bishops. And the reason that they should not be is because of the biblical teaching about the different roles of men and women in family life, both of the domestic family and the church. These roles reveal to us something that is true of God: within the Godhead you have the submission of the Son to the Father and yet complete equality.

Likewise we want to insist that there is complete equality between men and women; that their ministries are equally needed in the church and if you do not have them you will not be a healthy church; nevertheless there is a difference in the roles that each have. So that is the theological difference between us and the traditional catholics.

Your question though came down to the issue of evangelism, and how we reach out to secularized communities and I would want to say that there are lessons here to be learned.

There are lessons to be learned both from those evangelicals that I represent, conservative evangelicals, but also from other evangelicals within church of England who do not share our views on men's and women's ministry but in all other respects are as evangelical as we are.

- And they are included within Reform?

- No, they are not. The Reform movement has a covenant which talks about a number of things that define evangelicals. These concern the nature of the atonement, sin, repentance, grace, salvation and the primary authority of God's Word – but they also specifically mention the different ministries of men and women. So, no they would not be within Reform, but Reform would be happy to be part of, say, the Church of England Evangelical Council.

Despite differences over men's and women's ministries, I have a lot in common with other evangelical bishops and we do seek to work together and we are more united, I suppose, over issues like sexuality than we are over men's and women's ministry. We just recognize that there is a difference between us. So within the Church of England you have evangelicals planting churches or taking sections of bigger congregations and using them as a transfusion into churches which are otherwise dying.

One of the biggest church planting networks is associated with Holy Trinity Brompton (HTB). HTB has quite an influence in the Church of

8.

England. It was through the Holy Trinity Bromton Network that the Alpha course emerged originally and since then they have set up a training program for ordinands which originally was not part of any system within the Church of England, but they did it anyway. And since then the Church of England has adopted it and now 20% of all ordinands in the Church of England come through that particular training course. They also have planted many churches around the country.

And have achieved the creation of a bishop for church planting who is attached to the diocese of London but who operates nationally and is responsible for creating so called resource churches.

- Sorry, I would just like to ask a detailed question. When you speak now of this specific bishop of the diocese of London, he is a suffragan bishop?

- Yes

- Under the bishop of London who at the moment is a female bishop?

- Yes

- And he is confident with that?

- He has no problem with men's and women's ministry because he comes from a different strain of evangelicalism. He is a delightful man. I share everything with him except our understanding of men's and women's ministry.

- Why do I ask? Because we do not have this system with suffragan bishops and therefore the situation is very different in the context of the Church of Sweden and, of course, it affects everything we do and think. But it is very interesting to hear about the possibilities when you have such a system.

- I am a suffragan bishop, I am not a diocesan bishop - a suffragan bishop of the Archbishop of Canterbury. So I report direct to him although in practice I only see him about twice a year. So I am effectively having to make judgements myself on how my role is structured.

- Shall we speak of the three PEVs (Provincial Episcopal Visitors) - two in Canterbury Province and one in York, am I right?

- Yes, that is right.

- But non of those are evangelicals?

- No.

- Should there not be one at least one evangelical?

- I act like one, a PEV but across the whole country. And of course that is a very demanding role, to cover everyone across the whole country. So what I am seeking to do is to encourage enough church councils to pass resolutions to bring the number up to a 150. When we have reached 150 I think we would then be justified in arguing that a further evangelical PEV needs to be appointed."

A conversation to be continued. JN

Hälsning från ordförande

Kära vänner,

Inledningsvis ett tack till medlemmar och understödjare för förtroendet när vi valts till nytt råd inklusive ordförandepost och vice ordförande. Ann Lång m.fl., för att nämna en av nyckelpersonerna, har gjort det möjligt att Synodrådet kunnat tag flera steg vidare. Vi fick anledning att tacka Ann särskilt då hon bett om entledigande p.g.a. förarglig ohälsa. Vi hoppas och ber att hon snart ska fått klarhet i detta bekymmer och hälsan åter.

Synodrådet fick värdefulla responser på det enkla remiss-förfarandet vad gäller ny uppdaterad presesparagraf. Synpunkten om preses som en enda person har lyfts fram men flertalet talade för en grupp om upp till tre medlemmar. En viktig del i det liggande förslaget är att stämman initierar valet/valen på minst tre skriftliga kallelser vardera signerade av en eller flera enskilda personer. Rådet förbereder valet.

Synoden 1982 hade mer av formell parallellkyrklig karaktär. Med nuvarande förslag markeras behovet av extra biskopar i Svenska kyrkan men ger en mer konkret form för pastoralt stöd när många förtvinar i sina församlingar. Den stora bristen gäller inte präster (om man inte utesluter präster vigda inom Mpr) utan former för församlingsliv i en vardag i ett land där grupptricket är stort. ÄB Antje Jackelen svarade enligt Rolf Petterson i SPT 10/2018 att det inte behövdes särskilda formuleringar som i Engelska kyrkan. Synoden säger emot, det behövs, och är viktigt. Värdefullt att Laurentiistiftelsens föreståndare välkomnar oss. Märkligt att det faller sig naturligt att få fira förmiddagsmessa där en gång stiftelsens kapell var inrymt. Den som inte har möjlighet att ta sig till Lund ska veta att vi hoppas få inbjuda till Höstmöte i Mälardalstrakten.

Den här nu publicerade andra delen av cafésamtalet med biskop Roderick Thomas av Maidstone kan väcka fler frågor än de svar som ges. Den visar att också blygsam samverkan bär frukt! Syftet är att få en bättre kunskap om hur de engelska föreskrifterna för kandidater fungerar i praktiken. Observera att de fem riktmärkena vänder sig till samtliga kandidater. Sr Gerd har mer av direktkunskap. Detta samtal ger en ytterligare vinkel. Samtalets fortsättning berör frågan om mission och prästäktenskap och illustrerar tydligt olika premisser.

En av Synodens få aktiva dekaner Bengt Ådahl har vigts till biskop på uppdrag av Missionsprovinsen. Vi önskar och ber om Guds välsignelse och beskydd. Frågan om Synoden och Missionsprovinsen aktualiseras. För min del menar jag att den stora frågan är om Mpr utvecklar sig till ett eget kyrkosamfund eller inte, om man överger den församling där man bor. Där så sker medvetet menar jag att våra vägar skiljs åt. Christian Braw varnar skarpt för isolationismens risk i Kyrka och Folk 16-17/2019. Medverkan av andra biskopar från Norden i Bengts vining kan förhoppningsvis klargöra den nödvändiga lokala förankringen. Förhoppningsvis kan Synoden medverka till sådan förankring. Möjligheten att samla nya dekanat kan balansera talet om församlingsplantering. När aposteln använder bilden av plantering i 1 Kor 3:7 är poängen att det är olika medarbetare som medverkar till församlingens växt: Varken den som planterar eller den som vattnar betyder något, utan bara Gud som ger växten. Det motiverar olika medarbetare men att man arbetar för samma sak. En på sikt mer avgörande fråga är under vilka förutsättningar man, utifrån i detta fall Mpr stadgar, framgent kan/får kalla präster under tillsyn av Mpr. Än visar Mpr få markeringar att det är stor skillnad på att kalla präst och att önska vilja bilda

ny församling. Frågan om hur biskoparna förhåller sig till varandra är avgörande. Förhoppningsvis kan ett presesråd få medverka till mer hållbara relationer önskar
mvh ordföranden, Jonas Nilsson.

Välkommen till Extra stämma 11 maj kl 11, Lund!

Kastanjegatan 19, Biblioteket. Enkel mässa kl 10.30 på samma plats (kyrkan bokad av andra). Inledning med kaffe ca 11.

Förslag till dagordning 11 maj (utskickat till medlemmar):

1. Öppnande. 2. Val av stämmans ordförande och sekreterare. 3. Val av två justerare tillika rösträknare. 4. Frågan om stämmans behöriga utlysande. 5. Ordinarie stämmas protokoll (31/3). 6. Fastställande av dagordning. 7. Förslag att anta ny stadga om presesråd, se nedan samt bilaga från ordinarie stämma 31/3. Gällande stadgar bifogas. 8. Ev. rapporter. 9. Övriga frågor. 10. Extra synodstämmans avslutning.

Stadgeförslaget har skickats till medlemmar. Förslag till presidium:

Ordförande Lars Gustafsson

Sekreterare Marie-Louise Lundström

Gärna anmälan till info@synoden.se alt. 072 931 83 42 (ordf.)

Från Tankesmedjan (<http://synoden.se/tankesmedja/index.html>):

Läs Sy Info på nätet för att lätt nå länkarna.

Ekumenisk apologetik. [Rubriken: “Tre senaste” nr 34]

3. Varför just kristendom, när det finns så många andra religioner? Det är sannolikare att den statistiskt antagne Skaparen av skapelsen hör av Sig än att Han inte gör det. Det finns bara två religioner som är uppenbarelsereligioner med vittnen och källor, och det är Israels tro och Den kristna tron... Kristendomen kan ses som en breddning och uppfyllelse av Guds förbund med det hebreiska folket.... Kristendomen är universell och visar på en god plan för alla länder och folk, varför rasismen ses som gudlös och ett hån mot Skaparen av alla folkslag... Bibeln är, med den allmänliga kristna kyrkans tolkning, logiskt konsistent och sammanhängande. Det är den judiskt kristna verklighetsuppfattningen som ligger till grund för all vetenskap, (ontologin och epistemologin) etiken och den allmänna rättsuppfattningen... Det finns all anledning att ta Guds löften i Bibeln på allvar och följa dess instruktioner, med förtroende. KS

<http://synoden.se/onewebmedia/Ekumenisk%20apologetik%2027%20mars.pdf>

En predikobön – om abortvåndan [Överst: “Tre senast” nr 33.]

Frågan har blivit särskilt aktualiserad för min egen del i samband med resa till en kyrka som byggs upp där man hittade ett avlidet spädbarn. En konstnär gjorde en minnesbild av barnet med en törnekrona runt omkring det och bilden har kommit att uppfattas som en helig bild... I fredags, på Menlösa eller Värnlösa barns dag, höll man en särskild gudstjänst till förmån särskilt för mammor som kämpar med dessa frågor och man erbjuder förbön och bikt... Vi kan inte gradera synderna. Snarast behöver vi säga att vissa synder kräver extra lång läketid, extra mycket omsorg och förlåtelse. JN

<http://synoden.se/onewebmedia/Guds%20barn.pdf>

Lär känna vänstift och församlingar västerut.

Svenska kyrkan står i kommunion också med Anglikanska kyrkan. Två församlingskyrkor i London som får känna stödet i Engelska kyrkans fem riktmärken 2014

(https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2017-10/the_five_guiding_principles.pdf):

* **All Saints Notting Hill**, 12 Clydesdale Rd, Notting Hill, London
(sr Gerds församling) <http://www.allsaintsnottinghill.org.uk/>

* **St Helen's Bishopgate**, Great St Helen's, London
<https://www.st-helens.org.uk/>

Vettiga gudstjänster? Kontaktpersoner I Själens Nöd:

För att finna andra medlemmar på rimligt geografiskt avstånd, få tips om gudstjänster eller vettig präst i närområdet, tag kontakt med någon av nedanstående:

Skåne/Blekinge: Lena A Artman 0435 44 84 04

Malmö: Gerd Svensson 070 874 39 94

Småland: Mattias Fjellander 0371 173 19

Göteborg: Marie Persson 031 82 41 55

Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04

Stockholm: Hans Gustafsson 070 594 75 68

Kåre Strindberg 070 670 59 68

Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81

Hälsingland: Ulf Allenbäck 070 776 54 84

Mellersta Norrland: Gunvor Vennberg 073 824 01 16

Norra Norrland: Mats Rondahl 0970 640 09

Hör av dig om du, din eller er församling, bibelstudie-/gudstjänst-grupp behöver förbön. Göran Hallberg samordnar, se telefon ovan.

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Han bad om för att världen ska tro.

I Jesu Namn Amen.

Synodrådet 2019-2020 (20190331).

Ordf. Jonas Nilsson (2020), Hjälmseryd, Ängshuset, 576 94 Stockaryd, 072 931 83 42, nilsson.bja@gmail.com

v.ordf. Lars Gustafsson (2020) Träslövsläge

Ordinarie: Göran Hallberg (2020) Vingåker, John G Olnert (2020)

Katrineholm, Boris Pahlm (fyllnadsvald till 2020) Stockaryd, Marie Persson

(2021) Styrösö, Gunvor Vennberg (2021) Vännäs. Suppleanter: Gunnar

Persson (2020) Göteborg, Kerstin Sidenvall Karlgren (2021) Kävlinge,

Oscar Wessman (2020) Skara.

Synodens Tankesmedjas tf debattredaktör och ansvarig utgivare

Oscar Wessman, 072 251 27 04, oscar.wessman@gmail.com